

Tilburg University

Na de devaluatie (Aantekeningen)

Kaag, H.A.

Published in:
Maandschrift Economie

Publication date:
1936

Document Version
Publisher's PDF, also known as Version of record

[Link to publication in Tilburg University Research Portal](#)

Citation for published version (APA):
Kaag, H. A. (1936). Na de devaluatie (Aantekeningen). *Maandschrift Economie*, 2(3), 138-140.

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Na de devaluatie

door

Prof. H. A. KAAG

Stabilisatie op het Pond-Sterling?

In een vorige beschouwing kwamen wij tot de conclusie, dat stabilisatie van onze geldeenheid op het goud onder de huidige omstandigheden niet wenschelijk moest worden geacht. Een zoodanige stabilisatie toch zou ons dwingen de waardeveranderingen van het goud blindelings te volgen en afstand te doen van een eigen nationale conjunctuurpolitiek.

Zoolang geen waarborgen aanwezig zouden zijn voor een internationale conjunctuurpolitiek, welke als voorwaarde heeft niet alleen de nauwe samenwerking tusschen de organen, welke de geld- en credietpolitiek der verschillende landen bepalen, maar ook — zoo al niet eenheid — dan toch de mogelijkheid van coördinatie van doelstelling, zou een zoodanig afstand doen alleen reeds met het oog op het vraagstuk van de werkloosheid onverantwoordelijk zijn.

Geldt hetzelfde nu van een stabilisatie van de Nederlandsche gulden op het Pond-Sterling? Ten deele ongetwijfeld. Een zoodanige stabilisatie zou ons practisch binden aan de conjunctuurpolitiek van Engeland. Zoolang de Nederlandsche conjunctuurpolitiek in dat kader past en er is gelijkheid van doelstelling, zijn daartegen geen overwegende bezwaren, vooral waar de economische en voor een deel ook politieke structuur groote overeenstemming vertoont. Waar de Engelsche conjunctuur zich echter reeds in een veel verder stadium bevindt dan de Nederlandsche, de economische politiek ook in sterke mate wordt doorkruisd door de eischen van de nationale defensie, de Engelsche conjunctuurpolitiek bovendien niet vrij is van gevaarlijke tendenzen, is een definitief binden aan de Engelsche verhoudingen en daarom ook een definitieve stabilisatie op het Pond-Sterling voor ons land ongewenscht.

Dit neemt natuurlijk niet weg, dat tot de factoren, waarmee het Nederlandsche Egalisatiefonds bij zijn ingrijpen in sterke mate rekening moet houden, de ontwikkeling van het pondenkoers in de eerste plaats behoort.

Het lijkt mij dan ook volkomen juist, dat de Regeering blijkens de Memorie van Antwoord in het eerste hoofdstuk van de Rijksbegroting, zoowel een stabilisatie op het goud als op het Pond-Sterling verwerpt. Wij lezen daar: „Wat betreft de meening der leden, als zou het „verlaten van den gouden standaard een halve maatregel „blijken te zijn, wanneer de gulden niet wordt vastge- „haakt aan dollar of pond, handhaaft de Regeering haar „reeds eerder uitgesproken standpunt, dat het onder de „huidige omstandigheden ontijdig moet worden geacht, „indien de gulden thans reeds op een zeker goudpeil zou „worden gestabiliseerd, terwijl hetzelfde geldt ten aanzien „van het vasthaken aan een nog zwevende buitenlandsche „valuta. De Regeering acht het wenschelijk voorloopig „over de noodige bewegingsvrijheid te blijven be- „schikken”.

Het monetair accoord.

In dit verband verdient het monetair accoord (het z.g. Driehoeksverdrag) dat voor eenige weken werd gesloten tusschen Frankrijk, Engeland en de Vereenigde Staten en waarbij zich later ook Nederland met eenige andere landen aansloot, nog nadere beschouwing.

Ten onrechte is daarin gezien een overeenkomst tot stabilisatie der valuta. Van een zoodanige draagwijdte is deze overeenkomst echter niet. Zij moet worden gezien in het licht van het tot voor kort door de Vereenigde Staten ingenomen standpunt, dat alleen afgiften van goud tegen den officieelen prijs zou plaats vinden, naar die landen, welke hun geldwezen op het goud hadden gestabiliseerd. Een soortgelijk standpunt dus als door de Nederlandsche Bank vóór de devaluatie werd ingenomen. Na de devaluatie in Frankrijk, Nederland en Zwitserland waren er echter nog slechts enkele landen, die aan dit vereischte voldeden. In verband daarmee moesten de Vereenigde Staten, wilden zij het goud als internationaal ver-

rekeningsmiddel niet practisch geheel en al uitsluiten — haar houding wel herzien. De beteekenis van het mone-taire accord is dan ook hierin gelegen, dat thans ook goud wordt afgegeven ten behoeve van landen met een z.g zwevende valuta. De eenige eisch die daarbij wordt ge-steld is, dat elke dag omtrent het koerspeil overleg moet worden gepleegd en mededeeling moet worden gedaan, welk devaluatie-percentagc voor dien bepaalden dag als maatstaf wordt aangenomen. Van principieele beteekenis is de regeling hoogstens voor zoover hier uitdrukkelijk wordt vereischt niet een overleg tusschen de Centrale Banken maar tusschen de Treasury's, als verantwoorde-lijke organen voor de politiek der Egalisatiefondsen, een overleg dus tusschen de Regeeringen.